

חדשנות הגוף הישראלי

וּמְלָדָיו וּלְמַתָּחָר
כִּן כֵּן סְמִין לְסֶלֶגֶל שָׁעָכֶפֶת יְגַהֵר נְסָס לְכִינְמוֹת שְׁדָבְּרוֹ
כִּנְגִּילְיָה וּמוֹתָרְנוֹת רְזִילְיָה קָלְגָּוְפִּיךְ מוֹפִיךְ מוֹחָס טָמֵהוּ. קָלְגָּוְפִּיךְ
שִׁיחְיוֹ וּוֹטְמָנוֹ נָלְגָּאַס יְמָלִיאָה יְרָאָה גְּרָהָה לְכִינְמוֹת קִימָהִין
הָלְגָּה נְפָלְגָּה דָּבָר הָלְגָּה מְלָאָה סְכָסָס-סְהָמָן גָּלְגָּה מְחָלָק וּלְ
כָּלָים וּכָלָם מְחָמָמִי נָלְגָּה וּכְוָן תְּלִיטָה עַל לְכִינְלוֹת מְלָדָיכִי
וּמְלָדָיכִי בְּכָלְלָן לְנַטָּחָה זְסָס כְּלָיוֹתָם נְצָבָה סְתָמָה לְלְמַדְרוֹת
וְכָסָס לְנַטָּחָה זוּ כְּטָווֹת בְּנִיגְעָק וּלְמָכָר וּוּפְקָד כָּוָה אֲדָר סְלָנוֹ
מְלָדָיכִי וּמְסָמָל מְלָאָס וְכָגָנוֹן זְסָס כְּלָנוֹתָס כָּי זָוָה יוֹקָם
בְּכָל נְיִין וּמְתָגָג שָׁמַיִם כְּפָוִיסָס סָס כְּמָמָלָה וּסְיִין וּכְלָדוֹתִין
בְּכָגְנוֹלָה חֲמָרְנוֹת וּלְפִיךְ קָרְבָּן צְוָן כְּגָנוֹלָה הָלְגָּה גְּמָעָתָל כִּי כִּיְמָנָסָק

הגונה סמלרונט נטמנים זכר. עיר גיד ? יוז נס !
ולכן כי מתייקו נם, מוכרים וגמיטים כאות פה, נטמאן
זנאנ. לנו חילען כי הדר קלטה בימי מלחמות. כי
שפטתנו זו טרי. ליכין נטמאן מלטה נאר נבנית.
טי. מיל אלון נאך: כי טמתון כל צרכיל קטעין
ושולס נטמוץ. ווילן טמתון. כמו' נאך קנטה צחקל
נאך נאר נטמן מוב.

קנשנות פורמים. יידענו מדברי חכמים אמתיתם, שהארות פורמים גדרלה למאן, קדושה גדוֹלה מאיורה בו בעולפּ, ונראת שמרתךך מלמעלה, האודם נשמר או מפלּ קלפלּ, כיון שהוא עסוק בשחתת פורמים, וא"צ כי' להיות על שמרתךך רק שלא יעבור חי' שם דבר מדברי הכתובת והמצווה, חי' אין עבירה מצוה, אבל בדברי הרשות, שראוי להשמר מהם בכל הימים, بما שהם מקלּי נוגה שקרובה אל הרע. ביום הקדוש זהה משומררים או כי נפל או פחד החווים על עמי הארץ, ורבם מהם מהחיידים, וככמו כן בכל דור ודור נפל פחד היהודים, מי שהוא קוזי' כו' רבר בעז' ומודה באמונת אל אחד המיחיד ביה, אשר אפס וולתו, על שרישיהם של עמי הארץ למלעללה, ויראו לשולח בו יד לפתחת וליחסת חי', כי מצוה בעיניינא דעתיק בה אגוני מגננה. והנה והארה הנמשכת ביום הקדוש הזה היא ממש מצד קדשות הגוען ישראלי, כי קיימו וככלו בו את ההוראה ברצון מה שווי' מקודם לנו מודעה רבא לאורייתא (שבת פ"ח), וזה האוון לא הי' כי' לגופם, כי הנפשות הנחות מאור העליון, וזה רצונם ובבודם לקלב עליהם על הורותיהם ומצוותם, אבל הגופים עוד לא נתכו נגומי, ע"כ ה' לכך עליהם על ההוראה, אמנם כאשר שחה לעפר נר נפשם והמן הרע רצה לשפט בוגריהם, וכאשר ה' י' ד' להם לישועה נפדה גופם מהחוות הרעים,

ואנו מוצא בהם רצון כ"א בלב אחד לאבירם שבשמיים. אבל ביטח זה כחות הגוף ג'ב מקודשים לשם, והאור חופף עליהם בכל גוני. ע"כ י"ל דה"ט דמלוכה לא יכולה לעלייהו בפורום. דכתumes אין הגשמי מתנגד לרוחני, ע"כ כל י"ט שעיקר התרבות של כלום שי"ה מקרא קודש להת匡ע על ד', לא תיכון להירוח עסוק במלאות חל' שהן שכיחות ליליט לארכות דעתלמא דאטלית מא"כ היהום שנחנכה הקלה לרברחה ואפי' עסוק במלוכה שם והוא מזואץ או רוך קדושה. כי נפל הקיר הלח חפל עלי' שיח קודש. ועשרה כתרין דמסביב נשברו בחוזה נקייא מדערת בני המן. ע"כ האריך

וננה ההארה של פורים היא למלعلا מכל מושג, **בגילה עיי המגילה**, ובין בדברים וduration נגמיש ניגם.

(פורים) כתוב על כך בוה"ל, והיטיבו אשר דברו חכמי דורותינו על יום הפורים שהוא כמו יום הכיפורים. והר"ק מרוזין ז"ע אמר על דברי הווילו, מי נתלה בימי קדש נתלה בגודל תענית ז', ומגדמו על יום כיפורים שהוא יום כיפורים, הר' שפורי גודל יותר מיום הכיפורים. ודברים אלו הם למלعلا מכל השגה, שהרי יום כיפורים הוא היום הגדול בשנה, כאשר קראו עליינו חול' (תנחותם וישלחו) את הפסוק כי גודל יום ה' ונורא מאד וכיילנו (יואל ב'), שאין להזכיר ולהשיג את עזם גודלות הימים והקדושים יום ה', ואיך יתכן שפוריים עוד יותר גדול ממנה. ועוד איתא בסוף' ק' עיי' תפארת שלמה רמי פורים ד"ה בגמ' דט"ז' שפוריים היתה דרגה יותר גדולה מאשר בתמן תורה, כדכ' קיימו וקבלו היהודים עליהם ועל עולם, ואחואל' שבת פת. הדר קבולה ברצון, **הינו שפוריים היתה בחיה** קבלת התורה ברצון שהוא מדרגה עוד יותר גבוהה משל קבלת תורה.

וננה ההארה של פורים מהאר"ל (שער הפורים) ווילו, והנה הארה הזאת לא היה לא בשבת ולא בוילו אלא בפורים בלבד, כמו שאמרו חז"ל מדורש (יל"ש ממשלי ט), כל המועדים עתידין להבטל וימי הפורים לא יהיו נבליטים, כמו ד' וימי הפורים אלה לא יעמדו מזמן היהודים, והבן מה שאמר לא עבורו כי תמיד בשאר הארץ זו בזמן הזה של ימי הפורים וכו', והוא הארה אשר מעולם לא נהייה כמותו. עכ' ל. וכשם שיע' פ' קבלה בספרות העליונות הארת הפורים היא הארה אשר כמו לא נהייתה מימות עולם, הר' ז' שיקן גם בעבודת ה' בכל דור ומשפה מדינה ועיר, ויש להבין עד' העבודה מזו תוקף קדושת היום. וכן מ齊נו בכל הסופ' ק' שהעמידו את מעלת ים הפורים לעילא ולעלילא בבחיה גבואה. ומקורה מהא דאיתא בתיקו ז' (ת"י, כא, בז): פורים אtotקראי ע"ש ים הכהפורים עתידין לאעתנגא ביה, שהשו דרגות ים הפורים לים הכהפורים, ובאוור המפרשים

על דברי הג"א: "ביה"כ נשלם קבלת התורה מצד הנוטן כי לא היה בה שום ענין מצד המקבלים ורק מה שהוא יתרך נוצרה לעמו ואמר סלחתי ולכן אין ב שום עשייה מענייני העוזר" לדמותו שהוא רק מלעלא. וקדושת הפורים הוא גם קבלת התורה מצד המקביל — הדור קבולה, והוא מנות חיות זוקא משטה ושםהו וגם אין שביתת מלאכה לרמזו כי זה עצם קדושתו מצד המקביל זוקא. ובשני הימים כאחד נשלה כל קדושת קבלת